

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ιούνιος 2023
έτος 49ο
άρ. φύλ. 769

Γραφεΐα:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

“*Τινα σωφρόνως και δικαίως και εϋσεβῶς ζήσωμεν*”

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αφιέρωμα στις
ἀλησμόνητες πατρίδες

Δευτέρα 3 Ιουλίου και ὠρα
8:00 μ.μ.

Προαύλιο ἐνορίας Ἁγ. Σπυρί-
δωνος Αἰγάλεω

Ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἀφιερωμένη
στὴν ἐπέτειο τῶν 100 χρόνων ἀπὸ
τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ
περιλαμβάνει:

• **Ἄσματα** ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν
Ἐπάλλεων.

• **Παραδοσιακοὺς** χοροὺς ἀπὸ τὸ
χορευτικὸ τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω.

• **Ἐπίκαιρα** μνύματα ἀπὸ τὴν
ὑπεύθυνη τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω
κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρός -
θεολόγο.

σημ.: Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς
δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλεων Αἰ-
γάλεω συνεχίζονται ὅλο τὸ καλο-
καίρι στὴν αἴθυσά των, «Μαρία
ἢ Μαγδαληνή», Ἀναγεννήσεως 19
(πλυσίον Ἁγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω),
μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ ἱερὰ Παρά-
κληση **κάθε Τρίτη βράδυ** καὶ ὠρα
7:00 μ.μ. Πληροφορίες στὸ τηλ.:
210 5982573.

Οἱ δραστηριότητες
συνεχίζονται

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιο

Κάθε **Σάββατο** βράδυ, στὶς 7:00
μ.μ., μὲ συναντήσεις τῶν νέων, ὁμι-
λία καὶ πρόβα χορωδίας στὴν αἴθυσά
μας, Ζήνωνος 3.

Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ, στὶς 20:00,
μὲ ἐπικαιρὲς διαδικτυακὲς ὁμιλίες, καὶ
Καθημερινὰ 8:00-9:00 τὸ βράδυ, μὲ
διαδικτυακὲς μορφωτικὲς ἐκπομπές.

Γιὰ τὶς ἐκπομπὲς συντονιστῆτε
στὶς διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>,
<https://synpasitoisagiois.radio12345.com>.
Ἐπίσης, ἐνημερωθῆτε ἀπὸ τὴν
ἴστοσελίδα μας: www.epalxeis.gr γιὰ
τὶς ὑπόλοιπες δραστηριότητες.

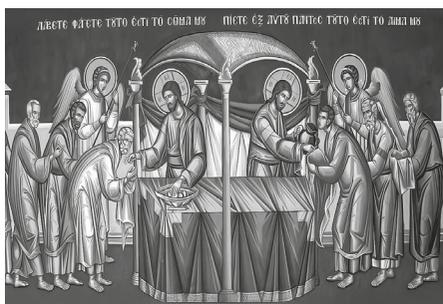
σημ.: Ἀρχὲς Ἰουλίου θὰ
πραγματοποιηθῆ ἡμερήσια
προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ.
Περισσότερες πληροφορίες γιὰ
τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνία καὶ γιὰ
τὸν προορισμό, στὰ τηλέφωνα:
210 5230948, 6936901606,
6987353063.

Γιατί κοινότητες;

Στὸ προηγούμενο φύλλο, πε-
ριγράφωντες τὴν δράση τῶν
Ἀποστόλων καὶ τὴν ζωὴ τῶν
πρώτων Χριστιανῶν, ἀναφέραμε
τὴν σπουδαιότητα ποὺ εἶχαν οἱ
κοινότητες ἀγάπης. Πράγματι,
σὲ αὐτὲς βιώνονταν σὲ συγκε-
κριμένο τόπο καὶ χρόνο ἡ ζωὴ
καὶ ἡ πολιτεία τῆς Ἁγίας Τρι-
άδος, ὥστε καὶ τὰ ἐπὶ μέρους
πρόσωπα ἐμμοῦντο τὰ πρό-
σωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ μάλιστα τὸ πρόσωπο
τοῦ Θεανθρώπου, καὶ κάθε τοπικὴ ἐκκλῆσια ἐμι-
μεῖτο καὶ ἀκολουθοῦσε τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κοινὴ
δράση τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Βεβαίως, ἡ διατήρηση αὐτῆς τῆς ἐνότητος δὲν
ἦταν εὐκόλῃ ὑπόθεση. Γι' αὐτὸ, ἀπὸ τὰ πρώτα ἤδη
ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐκκλῆσιας, ὑπῆρξαν δι-
αμάχες καὶ αἱρέσεις καὶ σχίσματα. Ἦδη ὁ γύρω κό-
σμος κατασπαρασσόταν ἀπὸ διενέξεις καὶ πολέμους.

Ἡ Ἐκκλῆσια ὅμως, ὡς κοινότητα ἀγάπης, πλὴν
τῶν ἄλλων, συνέβαλε στὴν ἐνότητα καὶ ἀγαθότητα
τῶν ἐπὶ μέρους προσώπων, ἀνεξαρτήτως γένους,

ἔθνους, φύλου, φυλῆς καὶ γλώσ-
σας. Ἄλλωστε, ὁ Δημιουργὸς καὶ
Θεὸς τῆς ἀγάπης ἔπλασε τοὺς
ἀνθρώπους, ἔτσι ὥστε νὰ εἶ-
ναι βοηθοὶ μεταξύ των καὶ νὰ
πραγματοποιῖται ἡ ἐνότητα καὶ
ἡ κοινὴ δράση καὶ τῶν ἐπὶ μέ-
ρους μελῶν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ
συνόλου, ὅπως θαυμάσια περι-
γράφεται στὸ 13' κεφάλαιο τῆς
Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς.

Ἡ ἀνθρωπότητα ὅμως καὶ τὴν ἐνότητα μὲ
τὸν Δημιουργὸ τῆς διέσπασε καὶ τὴν ἐνότητα με-
ταξὺ τῶν μελῶν τῆς κατέστρεψε. Ἔτσι, ὑπῆρξαν δύο
κινήσεις: ἡ μία ἐσπρωχνε τὰ ἐπὶ μέρους μέλη νὰ
ἐπιτίθενται καὶ νὰ κακοποιῶν τοὺς ἄλλους καὶ ἡ
ἄλλη ὠθοῦσε τὰ φιλειρηνικὰ μέλη σὲ ἐνότητα καὶ
κοινὴ δράση. Τὶς δύο αὐτὲς κινήσεις, τὴν ἐχθρό-
τητα καὶ τὴν φιλότιμα, θεωρεῖ ἡ ἀρχαία φιλοσο-
φία ὡς τοὺς κύριους παράγοντες δημιουργίας τῆς
κοινωνίας καὶ τῆς ἱστορικῆς προόδου τῆς ἀνθρω-

Συνέχεια στί σελ. 2

Τὸ ἔθνος κινδυνεύει

τοῦ μακαριστοῦ
Κων/νου Γανωτῆ,
φιλόλογου-συγγραφέως

Πολλοὶ στὶς μέρες μας ζοῦν σαν νὰ
μην ἀνήκουν σὲ κανένα ἔθνος. Κι
αν ἀκούσουν τὴν ἀνήσυχη κραυγὴ μας
«τὸ ἔθνος κινδυνεύει», θα σοῦ ἀπαντή-
σουν: Ε, καὶ τι με νοιάζει ἐμένα; Τὶ χάνω
δηλαδή; Εἶναι οἱ Ἕλληνες ποὺ θα μπορούσαν νὰ μετα-
ναστεύουν σ' ἓνα κράτος μὲ καλοὺς μισθοὺς καὶ νὰ ζή-

Συνέχεια στί σελ. 2

Ουράνιος κυνηγός

Ἐπιμέλεια: Μακρίνα Ῥάγκα,
Διευθύντρια, Γενικὴ Γραμματέας
τῶν Ἐπάλλεων

Ουράνιος κυνηγὸς κάνει μια πορεία
χωρὶς ἀνάπαυλα. Συνεχῶς κατα-
διώκει τὴν ψυχὴ, γιὰ νὰ τὴν σώσει.
Ὁ κυνηγὸς αὐτὸς δὲν σκοτώνει, δὲν
καταστρέφει τὰ «θηράματά» του ἀλλὰ τὰ οδηγεῖ στὴν
ουράνια, στὴν αἰώνια ζωὴ. Ἀν στὴν Ἱερικὴ τὸ «θή-
ραμα» ἦταν ὁ Ζακχαῖος, στὴν Συχάρ ἡ Σαμαρεῖτιδα,
στον δρόμο πρὸς τὴν Δαμασκὸ ὁ Παῦλος, στὴν πα-

Συνέχεια στί σελ. 2

Εὐχαριστίες ἠ Ὑπενθύμιση

Ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἀφ' ἐνὸς μὲν σὰς
εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἐνίσχυση ποὺ συνέχι-
ζετε νὰ προσφέρετε στὸ πολὺπλευρο ἔργο τῶν
Ἐπάλλεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ **παρακαλοῦμε** θερμῶς
ὅσους ἔχουν **καθυστερήσει** τὴν ἀρωγὴ των γιὰ
περισσότερα ἀπὸ **πέντε** (5) ἔτη νὰ μᾶς **ἐνημε-
ρώσουν τηλεφωνικῶς ἢ μὲ μῆνυμα** ἐὰν ἐπι-
θυμοῦν τὴν συνέχιση τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐφη-
μερίδος, ὥστε νὰ μὴν πετιέται ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν
ἐπιβαρύνεται ὁ Σύλλογος μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπο-
στολῆς. Ἐὰν βεβαίως κάποιος ἀναγνώστης ἐπι-
θυμεῖ τὴν ἀποστολὴ τῆς ἀλλὰ ἔχει **οἰκονομικὸ**
πρόβλημα, νὰ μᾶς ἐνημερώσει, ὥστε τὸ ἔξοδο
νὰ καλυφθῆ ἀπὸ **συνδρομὴ** τρίτου.

Οἱ πλέον **ἐξοικειωμένοι** μὲ τὴν τεχνολογία
ἄς στέλνουν τὴν **διεύθυνση** τοῦ ἠλεκτρονικοῦ
των ταχυδρομείων στὸ: epalxeis@otenet.gr γιὰ
ἠλεκτρονικὴ ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος. Ἐπί-
σης, στὴν ἴδια διεύθυνση μπορεῖτε νὰ μᾶς στεί-
λετε τὸ σταθερὸ ἢ κινητὸ σας **τηλέφωνο**, γιὰ
νὰ σὰς ἐνημερώνωμε γιὰ τὶς διάφορες δραστη-
ριότητες καὶ ἐκδηλώσεις.

Μὴν **λησμονῆτε** κάθε φορὰ ποὺ στέλνετε τὴν
ἀρωγὴ σας νὰ γράφετε τὸ **ὄνοματεπώνυμο** καὶ
τὴν **διεύθυνσή** σας, ὥστε νὰ κοπῆ ἀπόδειξη!

Μπορεῖτε, ἐπίσης, νὰ ἐνημερώνεστε γιὰ τὶς
ἐκδηλώσεις μας ἀπὸ τὴν ἴστοσελίδα μας www.epalxeis.gr.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

Ουράνιος κυνηγός

Συνέχεια από τη σελ.1

τρίδα μας τώρα είμαστε εσύ και εγώ, δηλαδή κάθε άνθρωπος ζων. Και όπως τότε εκείνους, έτσι και σήμερα κυνηγά κι εμάς ο Θεός, για να λυτρώσει την ψυχή μας και να μας σώσει.

Η εικόνα της μητέρας που κυνηγάει το αγαπημένο της παιδί, για να το προστατέψει από έναν κίνδυνο, είναι πολύ ασήμαντη μπροστά στην στοργή του Χριστού μας που διακαώς μας αναζητά. Ένας κυνηγός έχει και λαγωνικά, έχει και βοηθούς. Και βοηθοί του ουράνιου κυνηγού είναι οι πιστοί δούλοι Του. Και δούλοι του είμαστε όλοι εμείς οι βαπτισμένοι χριστιανοί, που έχουμε χρέος να καλούμε κοντά στον Χριστό τους ταλαιπωρημένους και αυτούς που απομακρύνθηκαν από μια συνειδητή ζωή κοντά στον Χριστό. Ακολουθώντας το παράδειγμα του Χριστού, δεν χρειάζεται να θεωρούμε κανέναν υπερβολικά «αμαρτωλό» ή «χαμένο», γιατί δεν ξέρουμε με ποια ευκαιρία θα μιλήσει ο Χριστός στην καρδιά του και θα την «πληρώσει» με την αγάπη Του.

Στην εποχή μας, είναι αλήθεια πως θέλουμε να ξεφύγουμε από τα χέρια Του. Νομίζουμε πως είναι σκληρά, σιδερένια, ενώ είναι τόσο στοργικά! Ο Κύριος, ωστόσο, δεν αποκάμνει με τις ιδιοτροπίες μας, με τις αντιστάσεις μας στις προσκλήσεις της αγάπης Του. Η μακροθυμία Του περιμένει να γίνει η σπίθα του καλού, που είναι μέσα μας, μεγάλη πυρκαγιά. Περιμένει ο Χριστός να του μιλήσουμε ειλικρινά, όπως η Σαμαρείτιδα. Αναμένει να του πούμε καθαρά: «Κύριε, γνωρίζουμε εκ πείρας πως μακριά Σου μόνο το χάος υπάρχει». «Μείνον μεθ' ημών».

Πράγματι, όλη μας την ζωή ο Κύριος μάς διαπαιδαγωγεί και μάς δίνει ευκαιρίες, προκειμένου να μάς χαρίσει την ουράνιο βασιλεία Του. «Το έλεός σου καταδιώκει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου» (Ψαλμ. 22, 6).

Ο Κύριος έτσι λειτουργεί. Εμείς θα μπορούσαμε να κάνουμε το ίδιο για τον συνάνθρωπό μας; Όταν ξέρουμε κάποιον που είναι μακριά από τον Θεό, που δεν εξομολογείται, ας του πούμε δύο λόγια, ας τον βοηθήσουμε. Ακόμη και αν δεν επιστρέψει, το ότι του μιλήσαμε για τον Θεό, του είπαμε δύο συμβουλές, για να αλλάξει ζωή, είναι ό,τι καλύτερο μπορούσαμε να κάνουμε γι' αυτόν.

Και ας μην ξεχνάμε: Όταν ήλθε ο Χριστός στην γη, ο σκοπός Του ήταν να σώσει τον κόσμο. Κι εμείς, όσο ζούμε σ' αυτήν τη ζωή, έχουμε χρέος να παίρνουμε στα σοβαρά την σωτηρία μας και να αναγνωρίζουμε τις ευκαιρίες που μας δίνει ο «ουράνιος κυνηγός», για να πλησιάζουμε πιο κοντά στον θρόνο της Βασιλείας Του.

Γιατί κοινότητες;

Συνέχεια από τη σελ.1

πότιπος.

Ο Άριστοτέλης, μάλιστα, περιγράφει τον άνθρωπο ως «πολιτικόν ὄν» και την δημιουργία των πόλεων ως έργο ευεργετικό για την ανθρωπότητα. Έτσι, δημιουργήθηκαν διάφορες θεωρίες για την σχέση των ανθρώπων μεταξύ των και των επί μέρους προσώπων με το κοινωνικό σύνολο. Το ένα πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό σύστημα διεδέχετο το άλλο.

Έτσι, η ανθρωπότητα πέρασε από το δουλοκτητικό στο φεουδαρχικό σύστημα, από το φεουδαρχικό στο κεφαλαιοκρατικό και έγιναν προσπάθειες για την εφαρμογή του κοινοκτημοσυνιακού και συνεταιρικού συστήματος. Αυτό εφαρμόζαν οι πρώτοι χριστιανοί, οι οποίοι δεν είχαν να διαφυλάττουν μόνον την ένότητα της πίστεως αλλά και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, για να είναι ζωντανά και δραστήρια μέλη της κοινής και καινής πολιτείας του Χριστού, ώστε να κλαίουν μετά κλαίοντων, να χαιρώνται μετά χαιρόντων και να συμπονούν μετά πονούντων.

Οι νεώτερες βεβαίως προσπάθειες για εφαρμογή αυτού του κοινοτικού συστήματος δυσκολεύονται να τελεσφορήσουν και τελικά αποτυγχάνουν, καθ' ότι οι άνθρωποι δεν έμπορούνται από την κοινή πίστη και μάλιστα στον Θεό της αγάπης, που τους ένώνει, αλλά από ιδεολογίες καιπίστεις σε θεοποιημένους ανθρώπους που τους διασπούν και τους προδίδουν.

Η ζωή, όμως, και η πολιτεία των Αποστόλων και γενικώς των πρώτων Χριστιανών χαρακτηριζόταν από συνεργασία και όμοψυχία, αφού μοιράζονταν όχι μόνον τα αγαθά αλλά και τον πόνο και την χαρά και όμοιοσαν. Γι' αυτό και διωκόμενοι προώδευαν και θανατούμενοι νύξαναν ποσοτικώς και ποιοτικώς.

Αυτός είναι ο λόγος που ασχολούμεθα με την ζωή και δράση των κοινοτήτων, διότι είναι η μόνη οδός για την διαφύλαξη της ορθοδόξου πίστεως, για την καλλιέργεια των επί μέρους προσώπων και για την επίτευξη κοινωνικής αλληλεγγύης προς δόξα Θεού και σωτηρία λαού. Καιρός να το συνειδητοποιήσουμε και να εργαστούμε και πάλι για την εϋδόωσή των!

Β. Τσούπρας

Πολλή βία

Σε έναν τοίχο της Αθήνας είδα κάποιους νεαρούς να γράφουν: «Βία στην βία της εξουσίας». Μπήκα σε σκέψεις: Ποιά είναι η εξουσία; Όλοι όσοι επιτάσσουν την νέα τάξη πραγμάτων, την παγκόσμια διακυβέρνηση. Δική τους είναι η ενέργεια, οι τράπεζες, η παιδεία, η υγεία. Αποφασίζουν και διατάζουν. Ποιούς; Αυτούς που είναι από κάτω, αυτούς που τους υπηρετούν, που μπορεί να έχουν (τους το δίνουν) ένα μικρό κοκκαλάκι εξουσίας. Όλοι αυτοί, για να επιτύχουν, ασκούν κάποια βία, στην αρχή ήρεμη, μετά πιο ισχυρή, ώστε να καμφή κάθε αντίσταση. Στο τέλος, κάποιοι, οι περισσότεροι, συμβιβάζονται. Όμως μερικοί όχι. Αντίστανται, στην αρχή λίγοι, μετά περισσότεροι. Και τί μπορούν να κάνουν; Συνήθως τίποτε. Έτσι η βία αυτή συσσωρεύεται μέσα τους και δυστυχώς εξωτερικεύεται με λανθασμένο τρόπο. Έτσι, αντί να «έκδικηθούν», κυρίως τις ημέρες των εκλογών, στις κάλπες, αναπτύσσουν την βία μεταξύ των. Ξεσπούν στην οικογένεια, στους συναδέλφους, οι δὲ νέοι οργανώνονται ακόμη και σε συμμορίες, με θλιβερά επακόλουθα, όπως δυστυχώς βλέπομε. Πώς θα διοχετεύσουν τον θυμό τους αυτόν σε στοχευμένη δράση, μένει να δοῦμε σε επόμενο φύλλο.

Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρός - θεολόγος

Τὸ ἔθνος κινδυνεύει

Συνέχεια από τη σελ.1

σους σαν πολίτες και ομοεθνεῖς σ' αυτό το κράτος, ξεχνώντας κάθε ανάμνηση, ακόμα και τη γλώσσα της τέως πατρίδας τους.

Έτσι, καταλαβαίνουμε πως χάνεται ένα έθνος χάνεται, όταν ατονήσουν και τελικά σβήσουν οι κοινές εμπειρίες, οι κοινές περιστάσεις, που ενώνουν τους ομοεθνεῖς. Μαζί με αυτά χάνεται και η κοινή γλώσσα και η κοινή θρησκεία. Τότε οι άνθρωποι καταπίνονται εθνικά και αφομοιώνονται από άλλο έθνος (ή άλλα έθνη), που ακόμα ζει και συντηρείται. Έτσι οι πολίτες των ΗΠΑ στην αρχή της μετανάστευσης των Ευρωπαίων αφομοιώθηκαν από τις συμπαγείς και πιο οργανωμένες πρώτες αποικίες των Ανατολικών πολιτειών, όπου κυριαρχούσαν οι Ιρλανδοί, κι έτσι έγιναν ένα Αγγλόφωνο κράτος, που με την κοινή Ιστορία από κει και ύστερα άρχισαν να νιώθουν σαν έθνος κι έγιναν έθνος.

Ένας σημερινός κάτοικος της Ελλάδας με ταυτότητα ελληνική, που έχει ως κύριο μέλημά του το εισόδημά του, την ψυχαγωγία, κατά προτίμηση «ξένη», ώστε να νιώθει παγκόσμιος άνθρωπος, την απόκτηση όλων των ανέσεων και απολαύσεων, και είναι αδιάφορος θρησκευτικά και χρησιμοποιεί περισσότερο μία διεθνή γλώσσα όπως λ.χ. τα Αγγλικά, αυτός ο άνθρωπος δεν είναι πια Έλληνας, έχει πεθάνει εθνικά. Γι' αυτόν η γλώσσα είναι μόνο μέσο επικοινωνίας και αυτός ο άνθρωπος προτιμάει την ευκολότερη γραφή και γι' αυτό βολεύεται με τις ευκολότερες γλώσσες, όπως είναι η Αγγλική.

Αυτός ο άνθρωπος θα σας κοιτάξει κάποτε στα μάτια και θα σας ρωτήσει: «Ε, και τι έπαθα εγώ, που είμαι τέτοιος; Δεν είμαι okay;» Τι θα απαντήσετε αλήθεια; Αυτός ο ίδιος, αν εγκαταλείψει σύζυγο και παιδιά και κάνει άλλη σχέση, που να τον ευχαριστεί περισσότερο, θα μπορεί να σας κάνει την ίδια ερώτηση σηκώνοντας τους ώμους: «Ε, τι έπαθα δηλαδή; Δεν είμαι και σ' αυτό okay;» Δεν θα σας είναι εύκολο να του πείτε πως είναι δυστυχής, όπως δεν μπορείς να μιλήσεις με έναν πεθαμένο και να τον πείσεις ότι ήταν καλύτερα ζωντανός (...)

Νέα έκκληση για συνεργασία

Άμεσως μετά από τις εκλογές, οι Έπαλξεις έστειλαν και νέα επιστολή για συνεργασία, στις 23 Μαΐου, τονίζοντας ότι: «...οι πρωταγωνιστές αλληλοκατηγορούνται και ο λαός για άλλη μια φορά σφάλει και τους ανταμείβει. Σφάλουν όμως και οι τίμιοι αγωνιστές γιατί, παρά την αξιοέπαινο προσπάθειά των, δεν συνεργάστηκαν και δεν ένωσαν τις δυνάμεις των για το κοινό καλό...», συνεχίζοντας ότι δεν είναι ποτέ άργα «να πραγματοποιήσουν τώρα την **άπαραίτητη** ένότητα, με κοινό πρόγραμμα, διατηρημένων ασφαλώς των επιμέρους προγραμμάτων των, για να είναι **πιο αξιόμαχοι και πιο αξιόπιστοι**».

Στο σημείο αυτό υπενθυμίζονται οι **βασικές** αρχές κάθε έλληνορθοδόξου κινήσεως: α) ο **σεβασμός** του ανθρωπίνου προσώπου, ανεξαρτητής καταγωγής, φυλής και φύλου, β) η **προστασία** του περιβάλλοντος, γ) η **προάσπιση** του Έλληνισμού, όπου γής, ως γεωγραφικού χώρου, ως προσωπικού δυναμικού και ως πολιτισμικού θησαυρού, δ) η **διεύρυνση** των δημοκρατικών αρχών, και, ε) η **βίωση**, προάσπιση και διάδοση των έλληνορθοδόξων **κοινωνικών** παραδόσεων μέσα στο ευρύτερο **κοινωνικό** πνεύμα.

Τέλος, εκφράζεται η **έλπιδα** ότι αυτήν την φορά θα υπάρξει ανταπόκριση για το καλό όλων.

σ.σ.: Ίδωμεν. Καλή φώτιση σε όλους για εϋθυκρυσία και συνετή επιλογή!

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Έκδοτης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr,

ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές-Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ

π. Δαυιήλ Γούβαλης
(1940-2009)

Συνδέθηκε πνευματικά με τον π. Πορφύριο. Υπηρετήσε, ταπεινά και άθόρυβα, με πλούσια πνευματική, κοινωνική και συγγραφική δράση στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής Μαλακάσας, έφημέριος της οποίας υπήρξε από το 1984 μέχρι την όσια κοίμησή του, την 11 Τουλίου 2009. Ο Θεός να τον αναπαύη και μεϊς να βαδίζωμε στα βήματα του σεβαστού αυτού πατρός και πάντων των Πατέρων. Αμήν.

«Εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε»

Παράκληση και ἐπιταγή του Κυρίου μας ἀποτελεῖ ἡ ἐνότητα στήν Ἐκκλησία. Πράγματι ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος γεννήθηκε ὡς «ἐπὶ γῆς εἰρήνη» καὶ διετήρησε σ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Του τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐνότητα με ὅλους ὄσους παρέμειναν συνδεδεμένοι μαζί Του, ἐν ὄψει τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ ἔργου Του μεριμνᾷ γιὰ τὴν συνέχεια αὐτοῦ τοῦ θείου ἀγαθοῦ, τῆς ἐνότητος, ὄχι μόνον ἀνάμεσα στοὺς μαθητὲς Του ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς: «Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ (παρακαλῶ) μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί» (Ἰωάν, ιζ' 21).

Ἡ τελεία αὐτὴ συν-φωνία Πατρὸς-Υἱοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάση καὶ τὸ θεμέλιο γιὰ τὴν ὀλοκληρωμένη ἐνότητα τῶν πιστῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν («ἵνα ὡσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν», ὁ.π. 23), ἡ ὁποία με τὴν σειρά τῆς εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεση, γιὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ πιστεῦσῃ στὸν Θεὸ ὁ κόσμος ὁ ἐν τῷ πονηρῷ κείμενος. Ἀπὸ ἐμᾶς ποὺ γνωρίσαμε τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ καὶ πιστεῦσαμε σ' Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐὰν θὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ φῶς καὶ ἐπομένως θὰ σωθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν στὸ σκότος καὶ στήν σκιά τοῦ θανάτου.

Πάντως ὁ Χριστὸς μας, ἐμπλεως ἀγάπης, διαιτυπώνει πρὸς τὸν Πατέρα Του, στήν ἀρχιερατικὴ Του προσευχὴ, ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους, τὴν ὕστατη ἐπιθυμία Του: «θέλω ὅπου εἰμι ἐγὼ κἀκεῖνοι ὡσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι» (ὁ.π. 24). Πράγματι ὁ Πατὴρ εἰσέσκουσε τὴν ἐπιθυμία τοῦ Υἱοῦ Του. Ἐτσι, κατὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Υἱοῦ στοὺς οὐρανοὺς συνανυψώνεται στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ πρώην πεσμένη «βροτεία» (ἀνθρώπινη) φύση, τὴν ὁποία ὁ Υἱὸς ἀναλαμβάνει καὶ τῆς κάνει τὴν τιμὴ νὰ τὴν καθίσῃ μαζί Του στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρός! Σύμφωνα μάλιστα με τὴν ἐπαγγελία τοῦ Υἱοῦ, μετὰ ἀπὸ τὴν Ἀνάληψη ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐγκαταλείπεται μόνος ἀλλὰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ἀποστέλλει «τὸν ἄλλο Παράκλητο», τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο τοῦ Υἱοῦ στὸν κόσμο, πρὸ πάντων ὅμως γιὰ νὰ μεριμνήσῃ, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα δύο πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, γιὰ τὴν θεόδοτη ἐνότητα.

Νὰ γιατί στὸ Κοντάκιο τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς ἐορτῆς δηλαδὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν τιμώμενου προσώπου Αὐτῆς, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψάλλει ὁ ὕμνωδός: «ὄτε τοῦ πυρὸς τὰς γλῶσσας διένειμεν (ὁ Θεός), εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα», διότι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καλοῦμαστε ὅλοι σὲ ἐνότητα με τὸν ἐν Τριάδι Θεὸ καὶ μεταξύ μας.

Συχνά, ὡστόσο, «οἱ ἄνθρωποι τῆς Βαβέλ» ὑψώνουν πύργο, γιὰ νὰ φτάσουν στὸν οὐρανὸ, χωρὶς, βεβαίως, νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸ. Διαβλέποντας, ὅμως, Ἐκεῖνος τὰ πραγματικά των κίνητρα, διαλύει τὰ κακόβουλα σχέδιά των («καταβάς τὰς γλῶσσας συνέχεεν καὶ ἔθνη διεμέριζεν»), προκαλώντας πρὸς τιμωρία των τὴν ἀσυνεννοσία («ἄφωνία»). Ἐτσι διαλύει πάντοτε ὁ ἀγαθὸς Θεὸς τὰ ἀλαζονικά σχέδια ὄλων τῶν ἐπίδοξων πυργοποιῶν, ὀδηγώντας τους στὸ τέλος στήν μεταξύ των διάσπαση καὶ ἀσυμφωνία.

Ἄσσοι, ἐπομένως, πιστεῦομε στὸν ἀληθινὸ Θεὸ, ποὺ ἐπιθυμεῖ τὴν ἐνότητα καὶ ὄχι τὴν διάσπαση τῶν ἀνθρώπων, ἄς μὴν παρασυρῶμεθα ἀπὸ τοὺς ψευδοκῆρυκες τῆς ἐνότητος, ποὺ με τὰ λόγια των καλοῦν σὲ συμφωνία, με τὰ ἔργα των ὅμως προκαλοῦν ταραχὴ καὶ σύγχυση. Ἐμεῖς, ἀντιθέτως, ἄς ἐπιζητοῦμε τὴν κατὰ Θεὸ ἐνότητα, βαδίζοντας «συμφώνως» τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, «σπουδάζοντας τηρεῖν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος» (Εφεσ., δ' 4). Ἐτσι καὶ μόνον ἔτσι ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμα ὄλων τῶν πάσης φύσεως ἀγιοπνευματικῶν ἀνθρώπων, Ἀποστόλων, Πατέρων, μαρτύρων, κηρύκων τοῦ φωτός, πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

Ἀπολυτικίον Νεομαρτύρων. Ἦχος γ'.

Νεοὶ Μάρτυρες, παλαιὰν πλάνην καταστρέψαντες, ὑψώσαν πίστιν τῶν Ὁρθοδόξων καὶ στερρῶς ἠγωνίσθησαν. τὴν γὰρ ἀνόμων θρησκείαν ἐλέγξαντες, ἐν παρρησίᾳ Χριστὸν ἀνεκήρυξαν Θεὸν τέλειον. Καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύουσι δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σύναξί των τιμᾶται, κατ' ἔθος, τὴν Γ' Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου (φέτος 25 Ἰουνίου).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Ἦδι ε'. Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὁ ποιητὴς τοῦ ἱαμβικοῦ Κανόνος τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰωάννης Δαμασκηνός, καλεῖ φωτόμορφα τὰ τέκνα, διότι, κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴν, βαπτίζονταν καὶ καθαρίζονταν ἀπὸ τὴν «πυρίπνοο δρόσο του Πνεύματος», λάμβαναν δηλ. τὴν λυτρωτικὴ κάθαρση ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματα («λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων»). Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος με μορφή πυρίνων γλωσσῶν («ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις»), ποὺ «ξεχύθηκε» ὡς νόμος ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ («ἐκ Σιών ἐξελήλυθε νόμος») παραπέμπει στοὺς Ἀποστόλους, ποὺ με τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔγιναν κήρυκες τοῦ νέου νόμου, τοῦ λ(Α)όγου τοῦ Θεοῦ.

Ἦδι θ'. Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σὲ μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν, ὅθεν σὲ συμφώνως δοξάζομεν.

Ὁ Δαμασκηνὸς ἀποκαλεῖ τὴν Παναγία «μητροπάρθενον κλέος», δόξα τῶν Μητέρων καὶ συγχρόνως τῶν Παρθένων. Ὅμως ἀδυνατεῖ ὁ ποιητὴς, ὅπως ἀδυνατεῖ κάθε στόμα, ὅσο εὐγλωττο («εὐδίνητον»), γλυκὸ («εὐλλον»), ρητορικὸ («ῥητρεῦον») καὶ ἄν εἶναι, νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν Παναγία, ὅπως πραγματικὰ τῆς ἀξίζει. Καὶ αἰσθάνεται ἱλιγγο κάθε διάνοια, ὅταν προσπαθῇ νὰ κατανοήσῃ τὸ θαυμαστὸ γεγονός τῆς ἐκ Παρθένου γεννήσεως τοῦ Κυρίου, γι' αὐτὸ ὅλοι συν-φονοῦμε στήν δοξολογία τῆς («συμφώνως δοξάζομεν»)!

Διαβάστε
καὶ διαδώστε
τις Ἐπάλλξεις

Δραστηριότητες των Ἐπάλλξεων

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἄλωση

Τὴν **Κυριακή, 28 Μαΐου**, στις 12 το μεσημέρι, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση μνήμης γιὰ τὰ 570 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἄλωση τῆς Βασιλεύουσας.

Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ ὁμιλία ἀπὸ τὴν φιλόλογο καὶ θεολόγο κα Σοφία Μπεκρῆ, μὲ θέμα «Οἱ ἀλώσεις πρὶν ἀπὸ τὴν Ἄλωση καὶ ἡ σύγχρονη ἄλωση». Ὅπως τόνισε ἡ ὁμιλήτρια, οἱ ἀνταγωνισμοὶ καὶ οἱ διαμάχες ἀνάμεσα στοὺς αὐτοκράτορες τῶν μεγάλων δυναστειῶν, οἱ κοινωνικὲς καὶ ἰδεολογικὲς συγκρούσεις (δυνατοὶ - μικρομεσαῖοι, ἐνωτικοὶ - ἀνθενωτικοὶ), ἡ οικονομικὴ καὶ πολιτικὴ ὑποδούλωση τοῦ Βυζαντίου στὴν Δύση, ἀλλὰ κυρίως ἡ τεράστια ἀποδυνάμωσή του, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀ' Ἄλωση ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους (1204), ὠδήγησαν μοιραῖα στὴν β' ἄλωση του, ἀπὸ τοὺς Τούρκους (1453). Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα οἱ ἀλώσεις, ἀπὸ τοὺς νεοσθωμανοὺς (π.χ. 1955), ὄχι μόνον συνεχίζονται ἀλλὰ καὶ κορυφώνονται στὶς μέρες μας.

Στὴν συνέχεια, ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων, ὑπὸ τὴν κ. Δήμητρα Μποζά - Μπαμπίλη, ἀπέδωσε, ὑπέροχα, τραγούδια καὶ θρήνους γιὰ τὴν Ἄλωση. Ἡ ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μὲ κοινοβιακὸ γεῦμα ἀγάπης μὲ ἐδέσματα ποὺ ἐτοίμασαν καὶ προσέφεραν μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλλξεων. «*Ἡ Ῥωμανία πέρασεν, ἀνθεὶ καὶ φέρει κι ἄλλο...*», ἀρκεῖ νὰ μὴν παραδοθῶμε στὴν σύγχρονη μεγαλύτερη ἄλωση ὀλοκληρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ στὴν ἄλλη, τὴν χειρότερη ἄλωση, τῆς μνήμης, ξεχνώντας «*τί εἴχαμε, τί χάσαμε καὶ τί μᾶς πρέπει*». Ὁ Θεὸς βοηθὸς ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς συμβοηθοὶ στὸ ἔργο Του!

Προσκυνηματικὴ ἐξόρμηση

Τὴν **Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, 4 Ἰουλίου**, μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλλξεων, πραγματοποιήσαμε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, προσκυνηματικὴ ἐξόρμηση σὲ Μονὲς τῆς Ἀρκαδίας.

Πρῶτος προορισμὸς γιὰ ἐκκλησιασμὸ ἦταν ἡ ἱερὰ μονὴ Λουκοῦς (Μεταμόρφωση τοῦ Σωτήρος), ὅπου συμμετείχαμε στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας. Στὴν συνέχεια, ἀκολούθησε κέρασμα στὴν τράπεζα, ὅπου ἡ μοναχὴ Πορφύρια μᾶς μίλησε γιὰ τὴν μονή, γιὰ τὴν προσωνομία «Λουκού» (ἐπικρατέστερη ἐκδοχή, ἀπὸ τὴν λατινικὴ λέξη «λούκος» = ἱερὸ δάσος) καὶ γιὰ τὶς ἀσχολίες τῶν μοναζουσῶν.

Ἀφοῦ περιηγηθῆκαμε στὸν ὄμορφο περίβολο,

ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸν δεύτερο προορισμὸ μας, τὴν ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Μαλεβῆς, ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο ὄρος (Μαλεβός, ἄλλη ὀνομασία τοῦ Πάρωννα). Προσκυνησαμε στὸν παλαιὸ καὶ στὸν νέο ναό, στὰ παρεκκλήσια τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ τοῦ τοπικοῦ Ἁγίου, Νείλου τοῦ Μυροβλήτου, καὶ ἀπολαύσαμε τὸν ὑπέροχο περίβολο καὶ κυρίως τοὺς εὐωδιαστοὺς κήπους τοῦ μοναστηριοῦ, μὲ ὄλων τῶν λογίων τὰ ἄνθη.

Κατόπιν, συγκεντρωθῆκαμε στὸν εἰδικὰ διαμορφωμένο ἐξωτερικὸ κῶρο τῆς Μονῆς, ὅπου γευματίσαμε κοινοβιακὰ ἀπὸ τὰ πλούσια καὶ γευστικὰ ἐδέσματα ποὺ εἴχαμε ἐτοιμάσει καὶ μοιραστήκαμε, ὅπως πάντα. Ἀφοῦ βγάλαμε καὶ τὴν ἀναμνηστικὴ φωτογραφία, πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, κάνοντας μιὰ μικρὴ στάση γιὰ καφὲ στὸ γραφικὸ χωριὸ τοῦ Ἁγίου Πέτρου Κυνουρίας, μὲ τὴν ὁμώνυμη ἐκκλησία στὸ κέντρο τῆς πλατείας. Ὑστερα καὶ ἀπὸ τὴν σύντομη αὐτὴν ἀνάπαυλα συνεχίσαμε τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς, ἔχοντας πράγματι ἀνανεωθῆ σωματικὰ ἀλλὰ καὶ πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ ἀπὸ τὴν προσκυνηματικὴ αὐτὴν ἐξόρμηση, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι σύντομα θὰ ἐκδράμουμε καὶ πάλι!

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἄρωγες
πρὸς τὶς Ἐπάλλξεις

Τρουποσκιάδου Ἀργυρῶ	30€
Ρασσιὰ Χριστίνα	100€
<i>εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, Νικολάου</i>	
Ἀτζαράκης Ἰωάννης	50€
Μαγγίνα Κωνσταντίνα	11€
Πετρίδου Νίκη	50€
Δρίτσα Μαρίνα	10€
Χωραφίτου Εὐαγγελία	20€
Κατφόρη Παρασκευὴ	50€
Γλεζερλῆ Σταθοῦλα	50€
Δαγκλῆ Μαρία	10€
Κατσαρέλης Ἀντώνιος	15€
Βλαντῆ Σταματία	20€
Γαλάνη Βασιλική	20€
Τσιλιμίγκρας Παναγιώτης	20€

Εὐχαριστοῦμε θερμῶς τὴν **Ἰ. Μ. Σπάρτης** γιὰ τὴν δαψιλῆ εὐλογία τῆς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἄρωγά μας μέλη, καὶ παρακαλοῦμε ὅλους νὰ **ἐνισχύσουν** τὸ πολὺπλευρο ἔργο τῶν Ἐπάλλξεων, ἀποστέλλοντας τὶς ἀρωγές των στὴν διεύθυνση: **Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα**, ἢ στὸν λογαριασμὸ: **041/006792-00, Ἑθνικὴ Τράπεζα**, ἢ μὲσω ebanking σὲ: **GR5201100410000004100679200**.

Θερμὴ παράκληση νὰ ἀναγράφονται τὰ **πλήρη** στοιχεῖα (*ὄνοματεπώνυμο, διεύθυνση καὶ ταχυδρομικὸς κώδικας*), γιὰ νὰ κοπῆ ἀπόδειξη.

Τώρα καὶ στὸ Youtube!

Οἱ Ἐπάλλξεις ἔχουν κανάλι στὸ Youtube! Κάντε ἐγγραφή καὶ πατήστε τὸ καμπανάκι, γιὰ νὰ σᾶς ἔρχονται οἱ εἰδοποιήσεις, ὅταν ἀνεβαίνουν νέα βίντεο!

Ἐπίσης ἀναζητήστε τὴν σελίδα τῆς ὁμάδας ΕΠΑΛΞΕΙΣ στὸ Facebook! Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τοὺς ἀντίστοιχους συνδέσμους (links) στὴν ἰστοσελίδα τῶν Ἐπάλλξεων <https://epalxeis.gr/>

«Τὸ μεγαλύτερο λιμάνι»

Τὴν **Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 5 Ἰουνίου**, πραγματοποιήθηκε, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, κ.κ. Ἱερωνύμου Β', μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ἡ καθιερωμένη πλέον ἐτήσια ἐκδήλωση τῆς Ὀμάδος Φοιτητῶν καὶ Ἐπιστημόνων τοῦ Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοσπλαιωτίσσης, μὲ θέμα τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ὡς τὸ μεγαλύτερο λιμάνι μέσα στὶς πόλεις (Ἱ. Χρυσόστομος). Θερμὰ συγχαρητήρια σὲ ὅλους τοὺς συντελεστὲς τῆς ἐκδηλώσεως, στὶς κοπέλες ποὺ συμμετείχαν, καὶ στὴν ἐμπυχωτριά των, τὴν πρεσβυτέρα, ὡς καὶ στὸν ἀξιο ἐφημέριο τῆς ἐνορίας, τὸν π. Ἀθανάσιο, ὁ ὁποῖος, στὸ τέλος, σημείωσε μὲ νόημα «νὰ παραμένουμε στὴν ἐκκλησία, τὸ λιμάνι τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας, γιὰ νὰ ὀδηγηθῶμε καὶ στὸ αἰώνιο λιμάνι». Ἀμήν. Γένοιτο!

Ἱεραποστολικά

Μια καρδιά νὰ
Τοὺς καταλάβει

Οἱ ἄνθρωποι καὶ τα παιδιά δεν χρειάζονται συμβουλές...

Μερικὲς φορές τὸ μόνο ποὺ χρειάζονται εἶναι ἐνα χέρι νὰ κρατηθῶν...

Ἐνα αὐτὶ νὰ τους ἀκούσει... Καὶ μια καρδιά ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ τους καταλάβει!

Ἀς συνδράμουμε στὴν ἱεραποστολή. Ἐνα μπουκάλι νερό γιὰ τὴ δίψα τοῦ ἄλλου.

Ἱερά Ἐπισκοπὴ Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης

Τὸ ξέρατε;

«Ἐν κρυπῶ καὶ παραβύστῳ»

Οἱ δικαστὲς τῆς Ἡλιαίας δίκαζαν τὰ ἀδικήματα ποὺ ἐπέσυραν ποινὴ θανάτου σὲ κλειστὸ μυστικὸ κῶρο (*παράβυστον < παρά + βύω = εἶμαι κλεισμένος ἐντός*). Ἀπὸ κεῖ καὶ ἡ παραπάνω λόγια φράση, ποὺ σημαίνει «μὲ ἄκρα μυστικότητα, μὲ διαφάνεια».